

НОЇВ КОВЧЕГ

МИ ВІРИМО
РАЗОМ КРАЩЕ
ЧИТАЄМО, МАЙСТРУЄМО, РАДІЄМО!

2'2024 • noyivark.org

Хата для
курчати
4

Справжня
краса-весна
20

Дерево було
моїм другом
Вікторія Д., 11

22

Дощ, який
пахне
весною
12

Святкуючи
Воскресіння Христове,
вітаємо один одного:
Христос воскрес!
Воістину воскрес!

▲ «Найкраща весна».
Мілана Я., 7, Рівне, Україна

НОЇВ КОВЧЕГ №2'2024

Журнал для плекання та поширення християнських ідеалів сім'ї.

Заснований у 1990 році. Виходить 6 разів на рік.

Журнал виходить українською мовою.

НОЇВ КОВЧЕГ потребує вашої молитовної і матеріальної підтримки.

З питань фінансової підтримки нашого служіння, оформлення передплати, публікації матеріалів звертайтеся до редакції.

Наша адреса:

Редакція журналу НОЇВ КОВЧЕГ
а/с 18, м. Дубно, 35604, Україна
тел. (097) 613-9040
e-mail: contact@noyivark.org
www.noyivark.org

відповідальний редактор

Марія Левценюк

літературні редактори

Надія Доля,
Ірина Костюченко

креативний директор

Євген Волостанов

арт-директор

Віра Фесянова

художній редактор

Тетяна Кучер

головний редактор

Віктор Кузьменко

На першій сторінці обкладинки:

Вікторія Д., 11, Сіетл, штат Вашингтон, США
Фото з сімейного архіву

При передруку матеріалів посилання на НОЇВ КОВЧЕГ обов'язкове. Просимо надіслати нам один примірник публікації.

© НОЇВ КОВЧЕГ, 2024

Давид — старший брат! Добрий та світлий, він любить справедливість! Обожнює плавати, грати на гітарі та арифметику. :) Даниїл — середній! Всі його називають «любімчик»! Він дуже ніжний та щедрий! Завжди допомагає доглядати за меншим братиком. :) Дарій — найменший! Поки ще бешкетник! Мегашвидкий та розвинутий на свої 2 роки! Вже навіть відвідує дитячий садочок! Люблять Бога та навчаються служити Йому. Мама. ►

Даниїл М., 5,
Давид М., 7,
Дарій М., 2,
Рівне, Україна

▲ «Весна та Воскресіння».

Богдан П., 11, Стара Миколаївка, Україна

Пишіть нам,
надсилайте свої малюнки
та фотографії на адресу:

НОІВ КОВЧЕГ
а/с 18, м. Дубно
35604, Україна
e-mail:
contact@noevark.org
noyivark.org

◀ «Я люблю весну».

Олександр Я., 12,
Городище, Україна

**ПРИВІТ
З ОБКЛАДИНКИ,
або
Знайомтеся:
Вікторія Д., 11,
Сіетл, штат Вашингтон,
США**

Привіт, мене звать Вікторія.
Мені 11 років. Я народилася в
сім'ї Віктора і Наталії. У мене
є старша сестричка Настя і
молодша сестричка Ліза. Ми всі
досить різні дівчата.

Про те, в яких творчих ролях
пробувала себе Вікторія, читай
на с. 22.

▲ Домашній улюбленець — це наша мрія.
Нам дуже подобається гратися
з котиками та собачками. Але поки
ми можемо це робити лише в гостях,
бо наша сім'я винаймає житло. Тому
поки ми граємося такими собачками.
Любочка Г., 8, Надійка Т., 9,
Рівненська область, Україна

◀ Я намалювала свого дядька,
який загинув на війні.
Кароліна Я., 5, Рівне, Україна

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ:

До с. 6. Теарини граються в хованки.
Бджола, журавель, верблюд, олень.
До с. 8-9. Повернення на Небеса.
1 — А, 2 — В.

Курка Фаля з курчатами гуляла надворі.

Деякі з них так вирости, що насмілювалися віддалятися від мами.

Один малюк помітив попід самим парканом соковиту травинку, а на ній — червоного жучка.

— О, він напевно смачний!

Коли зарано бути сміливим

Жучок йому не сподобався. І курча Рідик повернулося до коритця з водою, щоб запити.

— Бр-р-р!

Рябунька з Тишком спостерігали за малюком.

— Справді, так смішно!

— Рідик скривився від неприємної комашки.

— Поглянь, до малюка підкрадається кіт Чернов!

— Ще трохи — і він стрибне просто на Рідика!

Рябунька й Тишко, не змовляючись, кинулися навперейми Чернову і...

— Бах!!!

— А-а-ах!

— Ой-ой!

Усі озирнулися на цей звук. Тишко й Рябунька чухали забиті лоби.

— Боляче...

— Угу...

Швидше б утекти!

— Тут багато небезпек, — повчала Фаля малюка. — Рідику, ти ще надто малий, щоб бути сміливим.

— Пробач, мамо.

— Дякуємо, Тишку й Рябунько, — сказав півень Куку-Рік.

— Дякуємо вам!

— Ви такі уважні!

— І такі швидкі!

Бог завжди готовий допомогти. Але нам потрібно уникати небезпеки! Ти зрозумів, чому з Рідиком ледь не трапилася біда?

Прогулянка пелюстками
великої квітки

Не можна проводити лінію по вже проведеній.

Підказка:
почни з
того місця,
де сидить
коник.

Тварини граються в хованки

У кожній
кулі
написані
букви
алфавіту.

У кожній
кулі
пропущені
деякі букви.

Скільки
літер в
алфавіті?

Знайди пропущені букви й склади з цих букв назви тварин. У кожній кулі з пропущених букв можна скласти назву лише однієї тварини. Наприклад, якщо пропущені букви Р, І, К, Т, назва тварини — КРИТ.

Хата для курчати

В очікуванні весни... майструємо шкаралупу із курчам

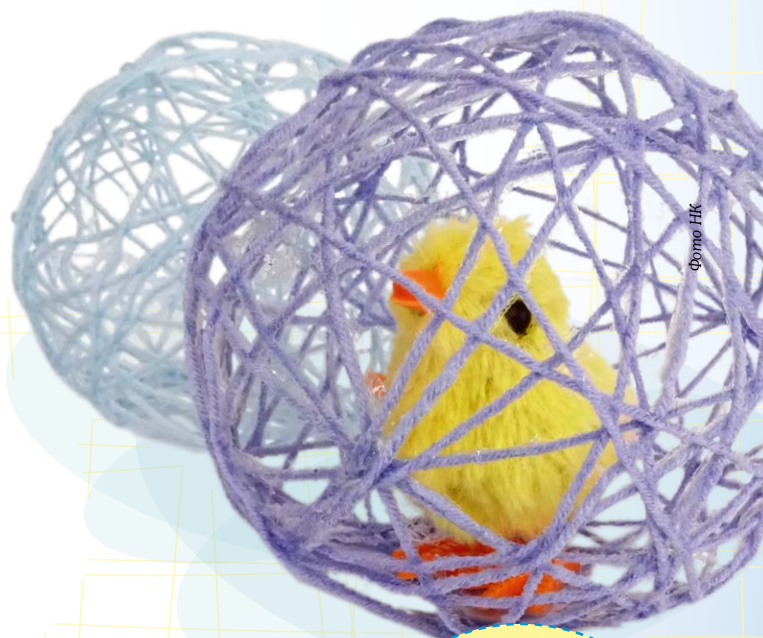
Змасти поверхню кульки кремом або вазеліном: тоді готова нитяна куля легше відокремиться від гумової.

Порядок виготовлення

1. Візьми невелику миску (200—300 мл), налий в неї трохи клею й злегка розведи його водою.
2. Всередину повітряної кульки помісти курча.
3. Надуй кульку до розмірів майбутнього яйця.
4. Акуратно обмотай кульку нитками, змоченими в клеї. Вони мають покривати її всю. Залишай між ділянками пряжі невеликі проміжки, щоб виріб вийшов ажурним.
5. Почепи кульку для висихання (це може зайняти близько доби).
6. Переконайся, що клей повністю висох, а нитяна шкаралупа стала твердою. Обережно проколи повітряну кульку, потім акуратно дістань її крізь отвір нитяної оболонки.

Тобі знадобляться

- круглі повітряні кульки
- іграшкові курчата
- нитки (шерстяні або бавовняні)
- ножиці
- клей ПВА
- будь-який крем або вазелін

Фотом НН

Не забудь застелити робочу поверхню цератою, бо як не старайся — а все довкола в клеї! :)

Повернення на небеса

Що попереду?

Після Свого Воскресіння Ісус звернувся до учнів:

— Тепер ваш час: будьте світлом і сіллю для людей. Любіть ворогів, ідіть до них і говоріть їм про спасіння... Вам доведеться терпіти, страждати, хворіти, а декому навіть умерти мученицькою смертю... Вас ненавидітимуть.

— А ми сподівалися, що після Воскресіння життя стане легшим і радіснішим, — міркували учні.

— Життя ваше буде тяжчим і небезпечнішим. Якщо зерно, що впало в землю, не вмере, то залишиться одне й не принесе плоду, — продовжував Ісус.

— Учитель говорить не про зерно, а про нас, — подумали учні.

- А.** 3 дні.
Б. 12 днів.
В. 40 днів.
Г. 50 днів.

1 Скільки днів минуло від Воскресіння Ісуса до Його Вознесіння?

2 Біля якого села відбулося Вознесіння Ісуса?

- А.** Віфанія.
Б. Капернаум.
В. Віфсаїда.
Г. Віфлеєм.

— Таке життя: щоб зробити щось важливе, потрібно здолати біль і труднощі, — сказав Христос. — Попереду на вас чекають випробування... А Я йду до Отця.

Ісус підняв руки й, благословляючи учнів, почав віддалятися. Це відбувалося поблизу Єрусалима в одному із сіл на схилі гори.

На небеса, до Отця

Ісус почав підніматися від землі. Так розпочалося Його повернення на небеса до Бога Отця. Ця подія отримала назву Вознесіння, від слова «возноситися», тобто «підніматися вгору».

Ісус піднімався все вище і вище, доки не сховався за хмарами. Повернувшись на небеса, Бог Син сів на троні поряд із Богом Отцем.

Через труднощі до радості

Наше повернення до Бога теж починається із землі. Як зерно, кинене в землю, ми ростемо, мужніємо, боремося з труднощами й бідами, вмираємо для себе. У боротьбі з випробуваннями наше життя набуває сенсу.

Мудрі люди не бояться випробувань, а використовують їх як можливості для розвитку. Труднощі й випробування допомагають нам приносити плід і бути корисними для інших. Ось чому життя, наповнене болем, приносить не лише сум, але й радість.

Саме тому нам слід навчитися цінувати труднощі й використовувати їх для досягнення успіху в майбутньому. ☒

Забіяки-відчайдухи

Ти навіть не можеш собі уявити, хто захищає домівки своїх господарів від змій чи бездомних собак у деяких країнах Південної Азії та Америки. Це півні.

Так, півні. Річ у тім, що є особливий вид курей, яких вирощують не для м'яса, не для яєць і навіть не для краси (є й такі — декоративні, з пишними чубами, жабо, чудернацькими гребенями та довгими хвостами). Півні ж цього роду уславилися своїми бійками. Це — бійцівський вид. Ноги в них дуже довгі, жилаві, самі вони міцні та неабиякі заводіяки. Бійка — найулюбленіше їхнє заняття, і ніхто більше з птаства й звірини не може в цьому прирівнятися до них. Вони забувають про голод і холод, про біль і рани, коли бачать того, з ким можна побитися. І лише смерть може позбавити їх пристрасті до бою.

Ця порода півнів була відома людям ще в Стародавній Греції. Видатні полководці того часу вчили солдатів стійкості, хоробрості й завзяття на прикладі

На острові Кауаї в Тихому океані є птах, про якого воліють не розповідати туристам. Та щойно туристи прибувають на Кауаї, вони відразу ж натрапляють на цю птицю. Це дикий півень. Диких півнів на Кауаї сила-силенна. Подейкують, що вони — нащадки бійцівських півнів, яких вирощували тут на острові для півнячих боїв. Під час руйнівного урагану півні розлетілися хто куди, а їхнє потомство сьогодні нищить цукрову тростину й кукурудзяні посіви, плутається під ногами, та найприкріше — своїм співом не дає спати бідолашним туристам.

півнячих боїв. Ці півні застосовують усю свою зброю — дзьоб та шпори. І, як стверджують дослідники, один із найшвидших рухів у природі — це удар бійцівського півня.

Та варто зауважити, що взагалі й усьому курячому родові не притаманна сумирна вдача. І зараз ти довідаєшся чому.

Принижуючи, висміюючи та відкидаючи інших людей, ти поводишся як нерозумні птахи в курнику.

Відважні! ВОЇНИ ЧИ

Півня сміливо можна назвати «будильником». У давнину своїм криком він будив людей. Люди так і рахували час: «перші півні», «другі, треті півні», «до ... півнів».

То хто ж у курнику головний?

Пам'ятаєш казку Андерсена про гидке каченя? Пам'ятаєш, як його скубли, клювали й нагнали з пташника і качки, і кури? Я думаю, Андерсен був дуже уважною людиною, бо недарма він розповів про цю недружелюбну спільноту.

На пташнику кожна курка знає своє місце відтоді, як вилупилася з яйця. Курчата маленькі, жовтенькі, пухнасті, ледве тримаються на ніжках, а в них уже є свій ватажок, який клює всіх, а його не чіпає ніхто. Він

вилупився першим, відповідно — він найсильніший. За ним іде слабкіший задирака, і так далі, до найостаннішого. Цьому курчаті перепадає найбільше штурханів, його скрізь клюють і женуть,

а воно все зносить. Однак поки курчата ростуть і розвиваються, номери в цій лаві міняються, адже сила й досвід здобуваються не за старшинством, а вже хто як зумів.

І головну курку легко розрізнити. Поглянь! Вона поводитья як цариця: голову тримає високо, ноги ставить прямо. І коли вона когось захоче дзьобнути, інші кури безборонно присідають й опускають крила.

Однак це не означає, що на іншому пташнику ця курка зможе досягти того ж становища. Цілком можливо, що знайдеться сильніша курка, і наша цариця тепер послужливо й покірно підставлятиме свою голову та спину під дзьоб іншої господині.

Звичайно, найголовніший серед усіх — півень. А коли в курнику два або навіть три півні? Ну, тоді на цьому дворі півняча бійка — звичайна річ. Адже хоча вони й не бійцівської породи, а все ж таки півні. Так вони намагаються посісти місце ватажка.

Хто є хто?

Скажу прямо, стосунки людей у світі нагадують мені курник, де кожен хитрістю, силою чи неправдою силкується досягти кращого становища. А коли досягає — тут-таки починає клювати, принижувати, висміювати й навіть прогнати тих, хто слабший. Ну чисто тобі нетямущі птахи!

Та ми все ж таки люди і створені Богом набагато мудрішими. Тим більше, що Господь ясно каже нам у Своїй Книзі, як чинити: хто із вас хоче бути великим, — хай буде вам слугою. А хто з вас бажає бути першим, нехай буде вам за раба». Сам Ісус Христос — Син Божий, коли приходив на землю в тілі, не був ні царем, ні начальником. Він служив людям, допомагаючи, даруючи добро, турботу, співчуття, милосердя та любов. Невже ми кращі за Небесного Царя? ☒

Звичайні

задирачки?

Фото Анни Міцук

Хто першим зуміє добігти й загребти їжу, хто першим добудеться до поїльника, хто захопить краще місце на сідалі — ось так кури з'ясовують, хто з них яке становище займає.

Дощ, який

Олена Марчук

Коли природі не до сну

Радісно пташки співають,
Бо додому повертають.
Всюди вже розтанув сніг,
Капає вода зі стріх.

Теплий дощик враз пробулькав
І розбив ущент бурульки.
Скаче під вікном щеня,
Скрізь кружляє комашня.

Сонце зиркає в калюжі,
Оживає все у лузі.
Холоднеча утекла,
Бо до нас прийшла весна!

Ніжний дотик

А на річці — льодохід,
Сповістив весни прихід,
Витанцьовують в воді
Весело крижинки.
Чути щебет пташечок,
І маленький потічок
Посеред стежинки.

На горбочку зацвіла
Перша квітка весняна,
Нам всміхається вона,
Звуть її — підсніжник.
Будем Бога прославлять
За весняну благодать,
Його дотик ніжний.

пахне весною

Весняні радощі

Довшим день став навесні,
Радість це для дітлашні,
Тепло, свіжо надворі,
Не наг्राються в дворі.

Час ще є до темноти,
Щоб батькам допомогти.
Треба сміття підмести,
Будуть квіти тут цвісти.

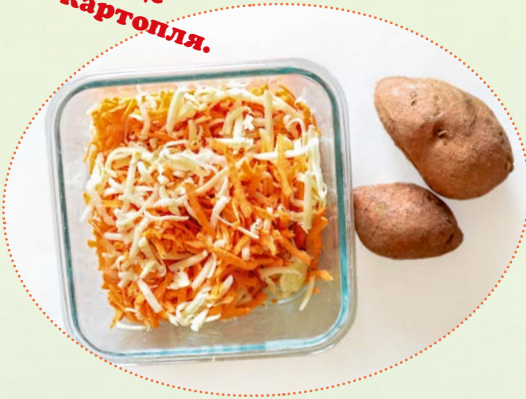
Санки швидше заховай,
Інший транспорт діставай.
Вже прийшла весна. Вперед!
Гайда на велосипед!

Влаштуй гнізда
й розклади в них
пташенят.

Бататні гнізда з яєчними пташенятами

Батат — це
солодка картопля.

Чом би не спробувати замінити
звичайну картоплю бататом?

Тобі знадобляться

- два середні батати
- 50 грамів твердого сиру
- 3 яйця
- масло для змащування

Порядок приготування

Натри батат і сир на тертушці,
змішай і посоли. Шість форм змасти
маслом і виклади суміш у вигляді
гнізда. Випікай 15 хвилин при 180 °С.

Яйця звари, почисти, розріж навпіл
і вклади в гнізда. Зроби очі та дзьоб.
Ми робили очі з маслин, а дзьоб
із моркви.

Смачного. ☺

Якщо помістити яйце в склянку зі звичайною водою, воно опуститься на дно. А що трапиться, якщо додати у воду солі?

Метод

1. Налий у склянку води (рівень має бути вищий за половину).
2. Додай у воду шість столових ложок солі.
3. Долий у склянку звичайної води майже вщерть (роби це обережно, щоб не змішати солону воду з прісною).
4. Акуратно опусти яйце в склянку і спостерігай.

Підсумок

Коли ти опускаєш яйце в склянку, воно швидко тоне в прісній воді, поки

не досягає рівня солоної води.

Висновок

Предмети зроблені з різних матеріалів, а всі матеріали складаються з атомів — найдрібніших частинок. Що ближче атоми розташовані один до одного, то матеріал твердіший (щільніший), а якщо атоми розташовані далеко, тоді матеріал м'який. Яйце тоне у звичайній

воді, бо його щільність більша. Та коли ми додаємо до атомів води атоми солі, тоді їх стає більше і тому вода робиться гущішою і може втримати яйце й не дати йому потонути.

Застосування

Ісус сказав Своїм учням: «Ви — сіль землі». Як бачиш, сіль тримає предмет на плаву. Так і ми маємо допомагати іншим людям не опускатися на «дно», тобто підтримувати в них добрі якості, та жити у злагоді з Богом. ☩

ЗМУСЬ ЯЙЦЕ... ПЛАВАТИ

Матеріали

- куряче яйце
- вода
- сіль
- висока склянка

Що більша густина рідини, то легше предмету триматися на її поверхні.

Відкладу-На-Потім

Як і годиться, розпочнемо просто: жив собі якимось один хлопчик на ім'я... Відкладу-На-Потім. Ні-ні, це не батьки його так назвали, коли він народився. Насправді у нього було чудове ім'я — Андрійко. Але в міру того, як хлопчик зростав, його дедалі частіше називали Відкладу-На-Потім.

Зраннього дитинства Андрійко був трохи лінивим. Головною причиною цієї ліни була слабка воля і бажання жити в комфорті, нічого при цьому не роблячи.

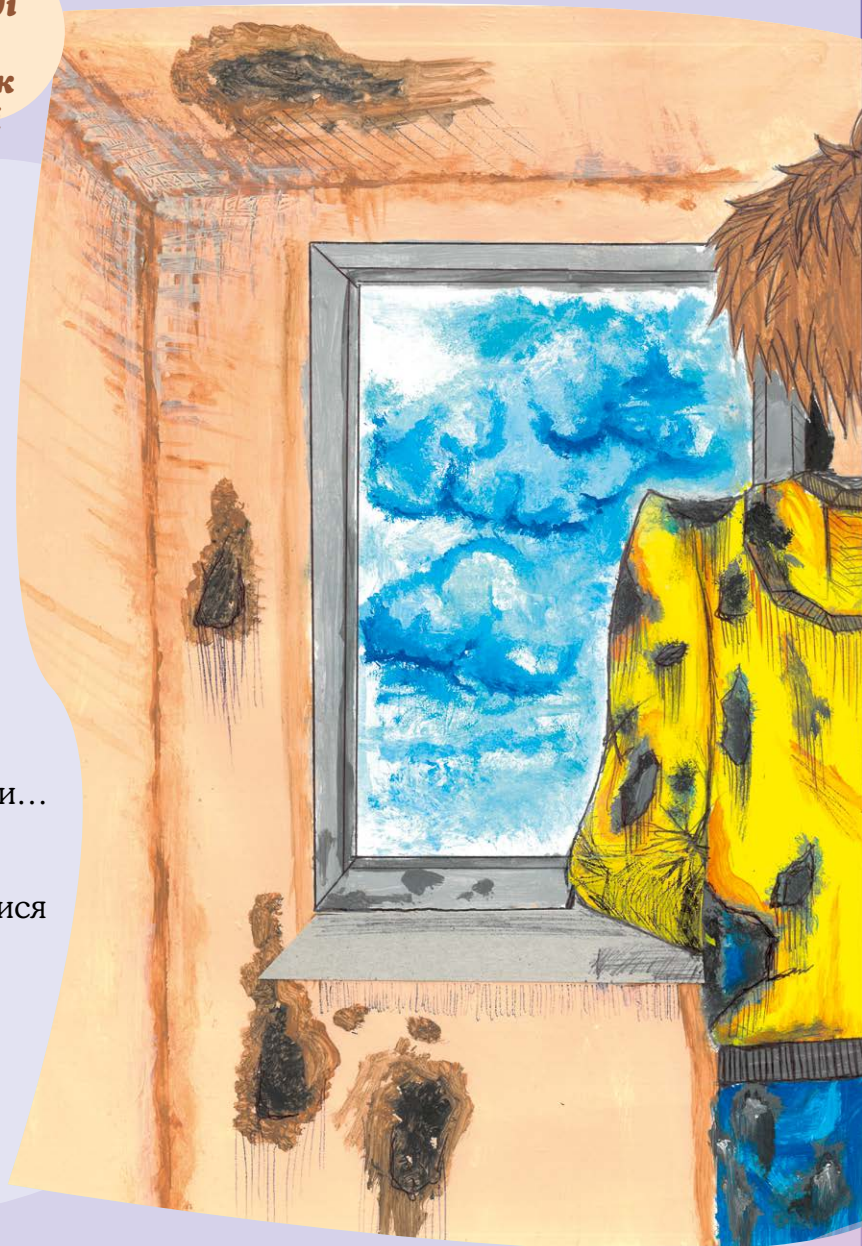
Андрійко зник, що йому всі про все нагадують: мама нагадувала, щоб він застеляв ліжко, чистив зуби, умивався... Вчителі нагадували, щоб він вчасно виконував домашні завдання... Друзі просили приходити вчасно на прогулянки... Тато переконував, що потрібно зайнятися спортом, а ще — дивитися, як він працює, і вчитися біля нього різним корисним речам...

Хлопчик і сам був радий стати активним і дисциплінованим, але відкладав усе на потім.

Він запізнювався в школу і пропускав уроки, бо вранці надто вже хотілося спати. Андрійко не виконував домашніх завдань — не встигав, бо відкладав на потім. Нові теми нанизувалися одна на одну, і невдовзі вже було й годі сподіватися якимось їх осилити, а тому

Відкладу-На-Потім просто махнув на навчання рукою — мовляв, якимось потім усе надолужу.

Через небажаність займатися спортом, надмірну любов до тістечок і цукерок та малорухливий спосіб

життя Відкладу-На-Потім почав набирати вагу й невдовзі став занадто пухкеньким хлопчиком, з яким соромилися дружити однолітки. «Ет, подумаєш, обійдуся й без них», — казав собі Відкладу-На-Потім і продовжував цілими днями лежати в ліжку.

...Одного разу взимку, коли довгими вечорами у місті вимикали світло, хлопчик лежав у затишній кімнаті і мріяв: «Ось візьму я і стану успішним... бізнесменом! Ні, політиком! А краще винахідником! І тоді хай усі побачать...». Ким тільки не ставав у своїх мріях Відкладу-На-Потім, поки поруч на столі палахкотіла свічечка. Але сон тихо заколисував його сміливі мрії.

«Ще свічку треба погасити, — зовсім не до речі вкралась у свідомість думка, яку Андрійко швидко прогнав геть: — Навіщо? І сама згасне, коли догорить». Тож Відкладу-На-Потім солодко позіхнув і за мить вже бачив кольорові сни.

Прокинувся хлопчик лише за добу... у лікарні. Свічка на його столі не згасла, а перекинула жар свого полум'я на серветку, яку Відкладу-На-Потім не прибрав зі столу, а тоді — і на сам стіл. На щастя, батьки прокинулися вчасно. Тато що духу кинувся до кімнати Андрійка, у якій було повно диму, і виніс його до «швидкої».

За кілька тижнів Андрійка-Відкладу-На-Потім з лікарні відпустили. У їхньому будинку тривав ремонт після пожежі, і хлопчик одразу взявся допомагати. Він був щасливий, що і він сам, і його батьки залишилися живими.

Після такої сумної події Андрійко зрозумів, як дорого може коштувати лінь, і вирішив викреслити зі свого словника слово «потім».

За короткий час він став активним, працьовитим та старанним. А хлопчик на ймення Відкладу-На-Потім кудись зник. ☒

Ян Дробко, 16, Рівне

Ведмедик збирав колекцію. Там опинялося все, що він знаходив у лісі: бляшанка, залишена туристами, гудзик, загублений ними ж, коробка з-під печива, корінці та гілочки химерної форми і ще всяка всячина.

Два друга

Зусього, що потрапляло йому на очі, Ведмедик цінував лише те, що можна було покласти до рота або заховати в кутку барлоги. А свого друга Зайця він не розумів. Зайченяті подобалося милуватися сходом сонця або захоплено завмирати біля жмутика ромашок.

Ведмедик уважав, що все це не варте уваги. Тому Ведмедикові друзі несли йому на день народження в'язки стиглих ягід, стільники із запашним медом і навіть відерце зі свіжою рибою, а задоволений Ведмедик складав усе це, щоб поласувати на самоті. Друзів же він пригощав медовим печивом і медовим пирогом з медовим напоєм, однак при цьому не забував накладати на свою тарілку найкращі шматки.

Побільше днів народження

Ведмедик і так був великим та вайлуватим, а після дня народження ще більше погладшав. Але це його не лякало.

— Тепер я святкуватиму день народження двічі на рік! — оголосив він Зайченяті, коли вони сиділи поруч і розглядали Ведмедикову колекцію, що збільшилася за літо.

— І до тебе ніхто не прийде, — зітхнуло Зайченя. — Усі й так говорять, що ти жадібний!

— Я жадібний? — обурився Ведмедик. — А хочеш, я тобі що-небудь подарую?

— Подаруй, — погодилося Зайченя. — А що ти мені подаруєш?

Навчися
бачити
красу в
простих
речах.

Велика колекція

Ведмедик збентежено завоштувався. Подарувати Зайчикові сірникову коробку? Шкода. Шматок синього скельця? Теж. Поки він так міркував, Зайчик з нетерпіння двічі підскочив на місці.

— Не потрібно мені нічого дарувати, — вирішив він. — Я сам тобі що-небудь подарую!

— Ти? — засміявся Ведмедик. — Та в тебе ж нічого немає.

— Сказав: подарую, значить, подарую, — наполягало Зайченя. — Коли в тебе цей... другий день народження?

Ведмедик замислився. І справді, коли?

— Знаєш, нехай він буде, коли я вибираюся після зимівлі з барлогу, — попросив він. — Буде просто чудово!

Справжня

Олена Марчук

Очікування подарунка

Зайчик погодився. І дні полинули за днями. Друзі купалися в річці, збирали гриби та ягоди, грали на лісовій галявині в піжмурки та наздоганялки — і не помітили, як підкралися холоди й Ведмедикові довелося залягти у барлозі.

Зазвичай він незадоволено бурчав, коли доводилося це робити, проте цього разу... Ведмедика тішила думка про подарунок, який він отримає, коли прокинеться. І, задоволено всміхаючись, Ведмедик заснув...

Смак краси

Прокинувся він через те, що хтось барабанив біля стінок барлогу. Ведмедик перевертом викотився назовні й застиг від здивування: схудлий за зиму Зайчик весело дивився на нього й бив лапами в новий барабан.

— Це мені? — потягнувся Ведмедик до барабана.

Але Зайченя заперечно похитало головою:

Справжня
краса змінює
серце.

краса-весна

— Це нам видали, щоб ми оголошували про прихід весни. А тобі я подарую красу!

— Красу?

Ведмедик навіть забув, що відвик бігати й стрибати, він щодуху поспішав стежинкою услід за Зайчням і міркував: що ж таке краса? І яка вона на смак? От якби така, як мед!

— Прийшли, — сказав Зайчик і тицьнув лапою кудись убік. — Ось вона, краса!

Нещасний паросток?

Ведмедик поглянув і гріко розчарувався. На проталині тягнувся вгору якийсь нещасний паросток, — і це краса? Ведмедик навіть захотів всипати Зайцеві як слід за обман, але потім ще раз поглянув уважніше...

Перша квітка на тлі блакитного неба, вісник наближення весни... Це було так зворушливо, що Ведмедик плюхнувся поруч і довго не відводячи погляду дивився на диво лісового пробудження.

«Справді, — збагнув Ведмедик, — цю красу до рота не покладеш і в барлозі не заховаєш, але чомусь, чомусь вона набагато краща за всі колекції на світі! Це справжня краса!» 🍬

Придивися!
Справжня
краса завжди
поруч.

Сміливий дайвер

Зі зварених круто яєць зовсім нескладно зробити нирців.

Зроби цілу команду сміливих дайверів.

Тобі знадобиться

- фарба для яєць
- білі яйця, зварені круто
- перманентний маркер
- білі наклейки діаметром 1,8 см
- кришки для пляшок діаметром 2,5 см
- невеликі круглі гумки
- клей ПВА або клейовий пістолет
- гнучкі пластикові трубки для напоїв
- самоклеїтка ЕВА-піна

Дайверів можна занурити у воду. Спочатку закріпи ласти, а потім налий води.

Використовуючи клейовий пістолет, попроси допомоги в дорослих.

Клей ПВА потребує часу для висихання.

Порядок виготовлення

1. Пофарбуй нижню третину яйця і дай фарбі висохнути.

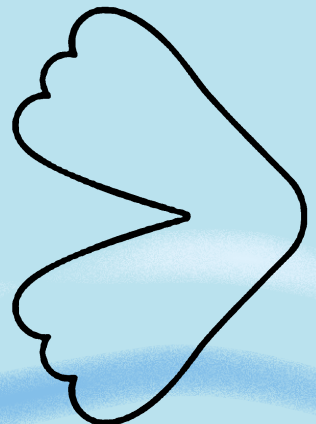
2. Намалюй очі на наклейці й приклей її зверху на кришку.

3. Акуратно надягни гумку на яйце так, як на фото. Приклей кришку до гумки.

4. Обріж трубку для напоїв, залишивши

2,5 см вище від гнучкої частини й 5 см нижче гнучкої частини. Зігни її за формою нирця й закріпи клеєм.

5. З ЕВА-піни виріж ласти (використовуй шаблон). Приклей ласти до яйця клейкою стороною донизу і дай висохнути. ☒

Дерево було моїм другом

Я дуже люблю співати, малювати і випікати солодощі. Планую розвинути свої музичні здібності і хочу навчитися грати на барабанах.

Із самих ранніх років, як тільки я почала розмовляти, я пробувала себе в різних творчих ролях. Доки електронні пристрої мені ще не довіряли, я частенько вивчала різні вірші й поеми і розповідала їх. А також любила експериментувати з одягом, особливо маминим. Коли мені було 4 роки, я нарешті отримала трішки більше доступу до гаджетів. Почала практикувати себе як блогер, аж поки випадково не «подряпала» iPad. Хоча, як потім тато пояснив, це була не просто подряпина, а я повністю розбила екран. Потім я брала участь у різних невеликих спектаклях, а також знімалась у фільмах. Далі я спробувала себе в написанні віршів і поем. У 9 років посіла 1-е місце у своїй школі за найкращий написаний вірш.

Так склалося, що в нашому районі не було інших дітей мого віку, тому мені довелося забавляти себе самій і проявляти творчість у цьому. Я любила вилазити на дах сараю, співала, сидячи там, і розмовляла з величезним

Настя не любить сидіти на одному місці і надає перевагу спортивним командним іграм. А ще дуже винахідлива в словах і любить вести дискусії. Ліза — весела і безтурботна. Не вміє ображатися. Любить грати на фортепіано і швидко заводить дружбу з будь-ким.

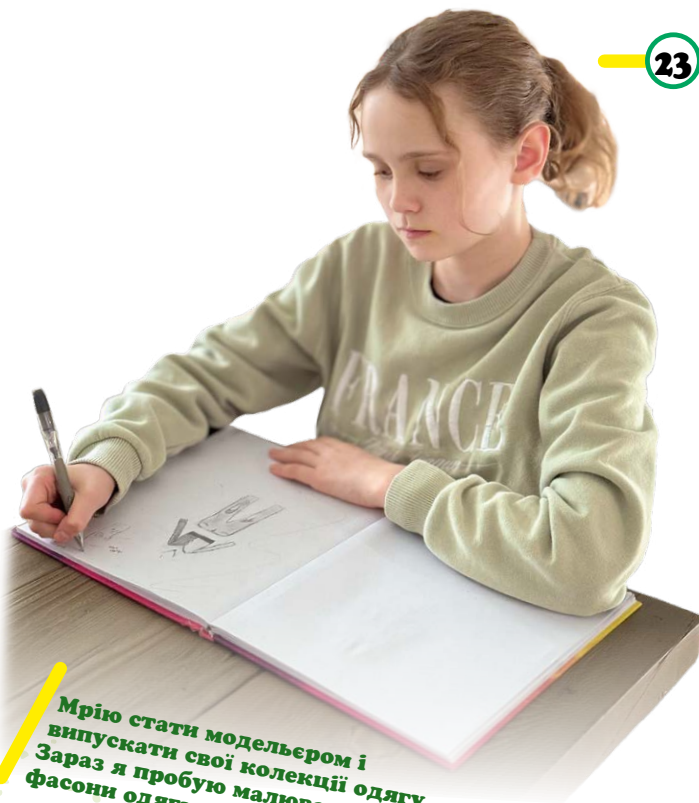
Настя →

Ліза →

деревом, яке закривало половину даху своїми гілками. Дерево було моїм другом, з яким я могла поділитися своїми переживаннями і роздумами. Мені було там добре.

Коли мені було 6 років, я зі своєю подругою Інесою завдали чимало клопоту нашим батькам. Під час водного хрещення в нашій церкві ми непомітно відірвалися від інших і опинилися на іншому березі величезного озера. Наші мами більш як годину шукали нас і знайшли саме в той момент, коли ми хрестили одна одну. Іншим разом під час хрещення ми з Інесою просиділи весь час попереду біля озера, сподіваючись побачити як Святий Дух в образі голуба спускається на нас. Ми любили водні пригоди. А якось під час церковного табору використали всю питну воду, щоб створити струмочок.

Мрію стати модельєром і випустити свої колекції одягу. Зараз я пробую малювати різні фасони одягу.

Я не люблю прибирати, але водночас не терплю безлад.

У школі та в церкві в мене є багато друзів. Я ціную у своїх друзях їхню оригінальність, не люблю, коли хтось копіює когось або мене. Ціную їхнє почуття гумору, люблю, щоб нам було весело.

Хотілося б щоб дорослі менше нервувалися, а більше слухали і розуміли нас дітей.

А ще я мрію подорожувати. Як виявляється, у мене і в моєї мами одна спільна мрія — відвідати Італію. ☒

Святкуючи
Воскресіння Христове,
вітаємо один одного:
Христос воскрес!
Воістину воскрес!

НОЇВ КОВЧЕГ

NOYIV ARK

contact@noyivark.org • noyivark.org • instagram.com/noyivark_ukr • facebook.com/noyivark

Зустрічаємо весну
на повітряній кулі

Знайди 10 відмінностей

